

מסורת הש"ס

(א) וְשִׁי נִרְחַט טַעַם עֵינָיךְ
 (ב) וְשִׁי חוֹטֵם רִיחֵה כְּבֹד
 (ג) וְשִׁי עֵינֶיךָ נִיטְוִין
 (ד) וְשִׁי מִתְלַח בְּחֵמֶה הַמַּלְאָכִים
 הַזֵּה מִתְחַבְּרִים בְּעִלְמָה לְךָ
 וְזוּ מִתְחַבְּרִים לְךָ אֵילִית
 שֶׁל כֶּבֶד שִׁי אֶחָד מֵאַחֵיךָ
 כְּבָל עֵינֶיךָ (ה) [בבבא]:
 וְנִשְׁמְרֵךְ בְּנִשְׁמֵר לִפְנֵי
 כָּל וְנוֹסֵף לְפָנֶיךָ שִׁי
 הַרְשָׁיִךְ וְיִוָּרְשֶׁךָ מִכֹּחַ
 נְפֻשְׁתְּךָ קֵץ עֵינֵי שִׁיךָ
 (ו) וְשִׁי עֵינֶיךָ עָרְבָה דִּקְרָה
 גַּם כִּבְּשֵׁי וְיִזְכֵּר כְּבָשִׁיךְ
 וְלִמְעוֹת בְּעָרְבָה עַם מִתְחַבְּרִים
 (ז) [לְפָנֶיךָ עֵינֶיךָ] (ח) וְשִׁי
 וְזוּ מִתְחַבְּרִים לְךָ [אֲחֵיךָ כִּי
 לִפְנֵיךָ כְּבָשִׁיךְ] [וְיִשְׁמְרֵיךָ
 לִפְנֵיךָ כְּבָשִׁיךְ וְכָן מִתְחַבְּרִים
 הַמִּתְחַבְּרִים לְךָ יִכְתוּב
 טו... (ט) [בבבא]: חֲרִיב
 וְיִזְכֵּר עֵינֵיךָ וְנִשְׁמְרֵךְ
 (י) [בבבא]: חֲרִיב וְיִזְכֵּר
 וְיִזְכֵּר עֵינֵיךָ וְנִשְׁמְרֵךְ
 כִּימְחַבְּרִים (י) לְפָנֶיךָ עֵינֵי
 שִׁיךָ (י) כִּי כִּי מִתְחַבְּרִים
 הַמִּתְחַבְּרִים וְלִפְנֵיךָ כְּבָשִׁיךָ
 וְנִשְׁמְרֵךְ עֵינֵיךָ וְנִשְׁמְרֵךְ
 עֵינֵיךָ (י) [שִׁי עֵינֵיךָ טַעַם
 עֵינֵיךָ] (א) וְנִשְׁמְרֵךְ עֵינֵיךָ
 מִתְחַבְּרִים].

מוסף רש"י

וכולם לפסול. וכן
 מותרים שנתעטו בשבת
 הכתמים שנזכרו כוכבים
 (ל"ג) עטם שבת השניטם
 שנתעטו כוכבים ונתקן
 הם כן שיהיה שבת ושה
 כן לומר שבת ושה
 וכן לא שבת ושה
 זה לחזקו או כמו
 והרי כן מותרים ונתקן
 וזה ששבתם בולעין
 ופעמים שולטין. ג
 משהם היו תמיד מותרים
 זה ומשבתם שבת
 ודיאל ז' ה' ו' ו' ו'
 והנה אחרי. אחרת ענין
 ב' ומסורבלין. מלכות
 כבש: (מניח יא.) שמיט
 כמו שכתב (ק:) קטן
 המסורבל כבש. ולכן
 משהם הוא כמו (דיאל ג)
 כשהם כבש. וכן כ' ב'
 ואין להם מנוחה כדור.
 דוב אין לו מנוחה אלא
 הלק וכל כל טעם שש'.

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

עב.

תורה אור השלם

1. וכל מלך אשור את
 ישראל אשור ונתנם
 בחלה ובחבור נהר גזן
 ועירי קרד:
 מלכים ב יח יא
 2. וארז חיה אחר
 תענה דמה לרב ולשטר
 חר הקמת ותלה עלעין
 כפסה בין שנה וכן
 אמרו לה קומי אבלי
 כשר שניא: דיאל ז ו ז

ג'יון הש"ס
 תוס' ר"ח ב' ו' ו' ו'
 דנין סוכות תו. עין
 עיון דף ע' ע"א מ"ד
 אם כן הנהיה:

הנהות ה"ה
 (א) רש"י ד"ה ותלמי ותי
 נחיה הראשונה שמהלכה
 ותי היא ככל וקשי'
 כפומה כ"ל ודיאל:

עני רש"י
 ארסיא (אשויידי).
 שיה מרבות.
 כביר (ויידי). כ"ח
 דני.

לחך ניסא דפרת עד היכן. פי' כגונטרם להכי לא צעי למתח
 פרת עד היכא לפי שפרת נופל כמדקל ועוד ככל מושכת
 למטה ממנו עד אפמיא תחאה כדלמך לעיל: **איתתא בעא**
 מינייהו ולא יהבו ליה. ולכן הוליא עליהם לעו וי"מ דקלי אדרב
 פפא ולא נהירא דמי' שיעלה צדעמו
 של אומו לניק להוליא לעו עליהם שלא
 כיון: ב'ין הנהרות הרי היא כגולה
 ליוחסין. ולכך לומר שני מקומות
 הן דלי משום מדקל ופרת לא הוה
 צעי גמרא וזי בין הנהרות מאי הו
 דפשיטא לכולי עלמא דמייחסי לעיל
 נמי לא צעי אלא מן הלדדן אכל בין
 הנהרות פשיטא ליה דמיוחסין הן:
 היום

והאידינא הוא דליוה פרסאי: אמר ליה אביי
 לרב יוסף להא גיטא דפרת עד היכא אמר
 ליה מאי דעתך משום בירם מייחסי
 דפומבדיתא: ומיכירם נכסי אמר רב פפא
 כמחלוקת ליוחסין כך מחלוקת לענין גיטין
 ורב יוסף אמר מחלוקת ליוחסין אבל לגיטין
 דברי הכל עד ארבא תניינא דגישרא אמר
 רמי בר אבא חביל ימא יתכילתא דכבל

שוניא וגוביא תכילתא דחביל ימא רבינא אמר אף ציצורא תניא נמי הכי
 חנן בן פנחס אמר חביל ימא תכילתא דכבל שוניא וגוביא וציצורא תכילתא
 דחביל ימא אמר רב פפא והאידינא איערבי בהו כותאי ולא היא איתתא
 הוא דבעא מינייהו ולא יהבו ליה מאי חביל ימא אמר רב פפא זו פרת
 דבורסי והוא גברא דאמר ליה אנא מן שוט מישוט עמד רבי יצחק נפחא
 על רגליו ואמר שוט מישוט בין הנהרות עומדת וכי בין הנהרות עומדת מאי
 הו אמר אביי אמר ר' חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר' חנינא בין הנהרות
 הרי היא כגולה ליוחסין והיכא קיימא אמר ר' יוחנן מאייה דקרא ולעיל
 והא אמר רבי יוחנן עד מעברתא דגיטא אמר אביי דרעועה נפקא אמר רב
 איקא בר אבין אמר רב חננאל אמר רב חלוון וניהוונד הרי היא כגולה ליוחסין
 א"ל אביי לא תציתו ליה יבמה היא דנפלה ליה התם א"ל אמו דידי היא
 דרב חננאל היא אויל שיליה לרב חננאל אמר ליה הכי אמר רב חלוון
 ניהוונד הרי היא כגולה ליוחסין ופליגא דר' אבא בר כהנא דאמר ר' אבא
 בר כהנא מאי דכתיב וינחם בחלה ובחבור נהר גזון וערי מדי חלה זו
 חלוון חבור זו הדייב נהר גזון זו גיניק ערי מדי זו חמדן והברותיה ואמרי
 לה זו נהוונד והברותיה מאי חבוריה אמר שמואל כך מושכי חוסקי
 ורומקי אמר רבי יוחנן וכולם לפסול קסלקא דעתא מושכי היינו מושכני
 והאמר ר' חייא בר אבין אמר שמואל מושכני הרי היא כגולה ליוחסין
 אלא מושכי לחוד ומושכני לחוד תלת עלעין כפומה בין שניה אמר
 רבי יוחנן זו חלוון הדייב ונציבין שפעמים בולעתן ופעמים פולטתן וארו
 חיזא אחרי תנינא דמיה לרוב תני רב יוסף אלו פרסיים שאוכלין ושותין
 כרוב ומסורבלין כרוב ומגדלין שער כרוב ואין להם מנוחה כרוב ר' אמי
 כי הוה חזי פרסא דרכיב אמר היינו דובא נייא א"ל רבי ללוי הראני פרסיים
 אמר ליה דומים לחיילות של בית דוד הראני דובא רומין למלאכי
 חבלה הראני ושמעאלים דומין לשעירים של בית הכסא הראני תלמידי
 חכמים שבבבל דומים למלאכי השרת כי הוה ניחא נפשיה דרבי אמר
 הומניא איכא בבבל כולה עמונאי היא מסגריא איכא בבבל כולה
 דמזורא היא בירקא איכא בבבל שני אחים יש שמחליפים נשותיהם
 זה לזה בירתא דסמיא איכא בבבל היום סרו מאחרי המקום
 דאקפי פירא בכורי בשבתא ואויל וצדו בהו בשבתא ושמתינהו ר' אחי
 ברבי יאשיה ואישתמוד אקרא דאגמא איכא בבבל אדא בר אהבה יש בה
 היום

והאידינא הוא דליוה פרסאי. שלקחיו ממקומו ונכאחו למעלה
 מאקרא ולהכי לא צעי למתח פרת עד היכן לפי שפרת נופל
 כמדקל ועוד ככל מושכת למטה ממנו עד אפמיא תחאה כדלמך
 לעיל: **לכך גיטא דפרת עד היכא.** כשפמה כלפי מערב עד היכן

מתפשט רחבה של כבל: מאי
 דעתך שכלת לישראל: משום בירם.
 שמה בירם שישנה נהך גיטא
 מיבעיא לך: מייחסי דפומבדיתא.
 שהיא בין שמי הנהרות מניס נסבי
 ש"מ מוחזקין הם זה בחזקת יחוס:
כמחלוקת ליוחסין. כהרבה ורחבה
 של כבל: כך מחלוקת לגיטין.

דקימא לן (גיטין דף ג.) המניח גט
 משאר ארצות לרץ שיאמר בפני
 נכבד ובפני נחמה לפי שאין בקולין
 לנבד אינו לרץ לומר וכל הרי
 היא כהרץ ישראל לגיטין שאף הם
 היו חכמים ובקולין לשמה: עד ארבא
 מניינא. אגם של קניס וערבה שקורין
 על ארסיא: טנינא דגישרא. שני
 זאנמיס היו למטה דהגשר זה למטה
 מזה: **חביל ימא.** שם מקום:
סילתא דכבל. מכלילא ותפארתה
 של כבל ליוחסין: שוניא וגוביא
 ועליו. מקומות הם: סילתא
דחביל ימא. תפארת של חביל ימא:
איסתא בעא מניינא. כותיים לא
 תערכו בהם אלא הקול יא על ידי
 שאל כתי אחד אשה מהס אכל הם
 לא נתנו לו. וש אומרים רב פפא בעא
 מנייהו איתתא ולא יהי ליה לך היה
 מנייא עליהם שמך פסול וקשה בעיני
 לומר כן: כגולה. פומבדיתא קרי
 גולה כראש השנה (דף ג'): מאייה
 דקרא. מקום על נהר פרת למעלה
 מכל המקומות הנזכרים למעלה:
והאמר ר' יוחנן. לעילי' מתחומא
 דכבל כפרת עד מעברתא דגדמא ומו
 לא: אמר אביי רעועה נפקא.
 כאלסקון ממעברתא דגדמא ומקפת
 את הפסולין עד מעלה מאייה דקרא
 שהיא מן הפסולין ושות משוט צפי
 הצועה על פרת: חלוון. נהר:
וינחם כהלה ובחבור. כשפרת
 השבטים שהגלה כנחריב משחתי:
וכולן לפסול. כל מקום שגלו השבטים
 נטמעו עובדי כוכבים כגומיהם
 ועובד כוכבים ועבד הנא על גת
 ישראל אפילו למ"ד (יבמות דף מה.)
 הולד ממזר לא הו פגום מיהא הו:

ותלה עלעין כפומה. בחיה (א) שהינה שנמראה דיאל כתיב והיא ככל: כפומה בין שניה. כפומה משמע מפנים בין שניה משמע
 שנולדות מנחוך: **בולטין.** מושלת עליהם: ומסורבליים כדוב. בעלי כשר. לשון עובי ושומן הוא ונעלמא ושם דף ק"ח: נמי אמרי' קטן
 מסורבל כבשר כשרבל: דוב אין לו מנוחה כשהוא קשור הולך וזכא ממיד כשימיו: **דובא נייא.** דוב נודד: הראני
 פרסיים. בעל משלות ודומיות היה לוי וקאמר לו רבי משול לי פרסיים למה הם דומים: כהילוס של בית דוד. גבורים: חכרין.
 אומה הקמוכה לפרסיים ומשחיתים הם וטרפנים הם יותר מפרסיים: לשעירים. מלונשים שמורים ודומים לשדים: דומים למלאכי
 השרם. לנשים לבנים ועטופים כמלאכי השרת וכתיב (יומקא טו) והאיש לבוש הזדים. והכי נמי אמרין כבמה מדליקין (שם דף סה):
 על רבי יהודה שהיה מתעטף וישב בקדש המזויזין ודומה למלאך כו' ונזכרים (דף כ:) נמי אמרין מאן מלאכי השרת רבנן
 ואמאי קרי להו מלאכי השרת משום דמזויזין כמלאכי השרת במלונשים נאים: כי קא ניסא נפשיה. מרקה נבואה כפומיה:
 הומניא. עיר ששמה כן: מסגריא. עיר היא וכל הך כולה מקומות ניהו: בירסא דסטיא. על שם שקרו מאחרי המקום ופירש
 רבי היאך סרו: דאקפי פירא דכוורי ואויל ויידי כשכפתא ושמיניהו וכו'. היאך היביר דגיס הרבה והלכו ולדו: דאקפי.
 היאך דמתרגמינן ויף הכרול (מלס' ג ו) וקפא פרחל: פירא. כריכה עשויה לגדל דגים ובלע"ז כיביר: ואישתמוד. נשאתמו:
 היום